

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 15 czerwca 1970 r.

Nr 14

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 123 — z dnia 25 maja 1970 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu i trybu działania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów 157
- 124 — z dnia 4 czerwca 1970 r. w sprawie wysokości składek na ubezpieczenia społeczne za pracowników zatrudnionych w gospodarstwach domowych i przy obsłudze prywatnych domów mieszkalnych 157

ROZPORZĄDZENIA:

- 125 — Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 9 maja 1970 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach energetycznych oraz w innych zakładach przy urządzeniach elektroenergetycznych 158
- 126 — Ministra Żeglugi z dnia 26 maja 1970 r. w sprawie wykonywania rybolowstwa przez polskie statki rybackie na wodach Północno-Wschodniego Atlantyku 162

123

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 maja 1970 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu i trybu działania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o utworzeniu przy Radzie Ministrów Komisji Planowania (Dz. U. Nr 54, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie szczegółowego zakresu i trybu działania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów (Dz. U. Nr 20, poz. 149) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po pkt 4 dodaje się pkt 5, 6 i 7 w brzmieniu:
„5) ustalanie ogólnych wytycznych do umów i porozumień międzynarodowych w zakresie obrotów han-

dlu zagranicznego oraz opiniowanie lub zatwierdzanie instrukcji do rozmów gospodarczych,

- 6) opiniowanie ogólnych warunków udzielania i zaciągania kredytów w obrotach z zagranicą,
 - 7) opiniowanie instrukcji do zawierania większych kontraktów, w szczególności powodujących wieloletnie zobowiązania;”
- 2) dotychczasowe pkt 5 do 19 otrzymują kolejną numerację pkt 8 do 22.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

124

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 czerwca 1970 r.

w sprawie wysokości składek na ubezpieczenia społeczne za pracowników zatrudnionych w gospodarstwach domowych i przy obsłudze prywatnych domów mieszkalnych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za pracowników zatrudnionych w gospodarstwach domowych składka na ubezpieczenia społeczne liczona od zarobków w gotówce i w naturze, stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty tych pracowników, wynosi:

- 1) 10% — jeżeli źródłem utrzymania gospodarstwa domowego, w którym zatrudniony jest pracownik, są wyłącznie przychody podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń,

- 2) 22% — jeżeli chociażby jeden członek rodziny w gospodarstwie domowym, w którym zatrudniony jest pracownik, posiada źródła dochodów inne niż wymienione w pkt 1.

§ 2. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie wyrazić zgodę na obniżenie do połowy składki określonej w § 1 pkt 1.

§ 3. Za pracowników zatrudnionych przy obsłudze domów mieszkalnych stanowiących własność osób nie będących członkami zrzeszenia prywatnych właścicieli domów składka na ubezpieczenia społeczne wynosi 22% zarobków w gotówce i w naturze, stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty tych pracowników.

§ 4. Na rzecz akcji socjalnej prowadzonej przez właściwy związek zawodowy odprowadza się 10% wpływu składek określonych w §§ 1—3.

§ 5. Tryb i terminy zgłaszania do ubezpieczenia pracowników zatrudnionych w gospodarstwach domowych i przy obsłudze domów mieszkalnych, o których mowa w § 3, oraz opłacania składek za te osoby określi w instrukcji Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 6. Traci moc:

- 1) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie wysokości składek na ubezpieczenia społeczne (Dz. U. z 1951 r. Nr 9, poz. 70, z 1955 r. Nr 3,

poz. 17, z 1958 r. Nr 33, poz. 150 i z 1959 r. Nr 38, poz. 234) w stosunku do składek za pracowników, o których mowa w §§ 1—3,

- 2) uchwała nr 626 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1955 r. w sprawie wysokości składek ryczałtowych na ubezpieczenia społeczne za pracownice domowe oraz dozorców domowych zatrudnionych w nieruchomościach, pozostających we władaniu prywatnym (Monitor Polski Nr 80, poz. 952).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

125

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 9 maja 1970 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach energetycznych oraz w innych zakładach przy urządzeniach elektroenergetycznych.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Rozporządzenie normuje sprawy bezpieczeństwa i higieny pracy w:

- elektrowniach,
- elektrociepłowniach,
- ciepłowniach (kotłowniach),
- zakładach przesyłających i rozdzielających energię elektryczną,
- zakładach przesyłających i rozdzielających energię cieplną,

zwanych dalej „zakładami energetycznymi”.

2. Rozporządzenie stosuje się ponadto w jednostkach gospodarki uspołecznionej nie wymienionych w ust. 1 w zakresie pracy przy urządzeniach elektroenergetycznych o napięciu 110 V i wyższym, z wyjątkiem urządzeń w podziemnych kopalniach, urządzeniach jednostek pływających, statków powietrznych, pojazdów mechanicznych, taboru i sieci trakcji miejskiej i kolejowej oraz urządzeń telekomunikacyjnych.

§ 2. 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) osoby kierownictwa i dozoru — osoby określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150),
- 2) pracownicy obsługi urządzeń energetycznych — osoby określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ustawy o gospodarce paliwowo-energetycznej,
- 3) pracownicy bez bliższego określenia — osoby zatrudnione w zakładach energetycznych (§ 1 ust. 1) oraz w innych zakładach przy pracach wymienionych w § 1 ust. 2, w tym także osoby objęte przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1967 r. w sprawie stosowania przepisów ustawy o bezpieczeństwie i higienie pracy do osób stale wykonujących pracę na innej podstawie niż stosunek pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 177),
- 4) upoważnieni pracownicy — pracowników, którzy w ramach swych czynności służbowych lub na podstawie polecenia mają obowiązek stałego lub doraźnego wykonywania określonych prac (czynności),

5) instrukcja o eksploatacji — instrukcje wydane zgodnie z zarządzeniem Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 1 września 1967 r. w sprawie ogólnych zasad eksploatacji urządzeń energetycznych (Monitor Polski Nr 51, poz. 254),

6) pomieszczenia ruchu elektrycznego — wydzielone pomieszczenia lub części pomieszczeń albo przestrzenie w budynkach lub poza budynkami, w których zainstalowane są urządzenia elektroenergetyczne i które są dostępne tylko dla upoważnionych pracowników,

7) pomieszczenia zagrożone pożarem lub wybuchem — obiekty, pomieszczenia, strefy i przestrzenie zewnętrzne, zaliczone do jednej z pięciu kategorii niebezpieczeństwa pożarowego (I—V) lub jednej z pięciu kategorii zagrożenia wybuchem (WI—WV) na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 lutego 1967 r. w sprawie klasyfikacji obiektów budowlanych i zakładów pracy pod względem niebezpieczeństwa pożarowego i zagrożenia wybuchem (Dz. U. Nr 8, poz. 34),

8) urządzenie bez bliższego określenia — urządzenie znajdujące się w zakładzie energetycznym oraz urządzenie określone w § 1 ust. 2.

Rozdział 2.

Przepisy ogólne.

§ 3. 1. Trasy ruchu kołowego, przejścia dla pieszych oraz drogi pożarowe na terenie zakładu powinny być oznaczone, zabezpieczone i należyście utrzymane, a ruch pojazdów zorganizowany w sposób nie powodujący kolizji.

2. Przy rozbudowie zakładu należy oddzielić ogrodzeniem część zakładu znajdującą się w eksploatacji od części nowo budowanej.

§ 4. 1. Otwarte kanały, studzienki, zbiorniki, wykopy lub inne podobne wgłębienia w miejscach dostępnych dla ludzi na terenie zakładu powinny być w sposób widoczny oznaczone znakami ostrzegawczymi, a miejsca szczególnie niebezpieczne — ogrodzone.

2. Znaki ostrzegawcze i ogrodzenia (ust. 1) powinny być od zmierzchu do świtu i w razie ograniczonej widoczności oświetlone lampami ostrzegawczymi.

3. Otwarte kanały i zbiorniki wodne powinny być wyposażone w odpowiedni sprzęt i urządzenia ratunkowe (koła